Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dissertatio Philologica Qua Al Tehî Tsadik Harbeh Ve-ʾal Tirshaʿ Harbeh Sive Nimium Iustitiae Et Improbitatis Salomonis, Coheleth. VII. 16. 17. ...

Clauswitz, Benedikt Gottlieb
Keyselitz, Gottlieb

Lipsiae, 1721

VD18 11528834

§. II.

urn:nbn:de:bsz:31-130295

Visual Library

§. II.

Ipſa autem textus verba ita habentur in fontibus:

Cohel. VII, 16. 17.

אַל־תְּהִי צַדִּיק הַרְבֵּה וְאַל־תִּתְחַכַּם יוֹתֵר לָמָּה
תִּשּׁוֹמֵם׃ אַל תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאַל תְּהִי סָכָל לָמָּה תָמוּת
בְּלֹא עִתֶּךָ׃

Chaldæus.

לָא תֶהֱוֵי זַכַּי יַתִּיר בְּעִדָּן דְּאִתְחַיַּב חַיָּבָא קְטוֹל בְּבֵית
דִּינָךְ בְּדִיל לְחַיָּסָא עֲלוֹהִי דְּלָא לְמִקְטְלֵיהּ וְלָא תִתְחַכַּם
בְּכֵן יַתִּיר חוּכְמַת רַשִּׁיעַיָּא דְּקַיְמִין בְּדָרָךְ וְלָא תְאַלֵּף
אוֹרְחָתְהוֹן לְמָה דֵּין תְּצַדֵּי יַת אוֹרְחָתָךְ׃ לָא תְהָךְ בָּתַר
הִרְהוּר לִבָּךְ לְאִתְחַיָּבָא סַגִּי וְלָא תְרַחֵק אוֹרְחָךְ מִן אוּלְפַן
אוֹרַיְתָא דַּיְיָ לְמֶהֱוֵי שַׁטְיָא לְמָה אַנְתְּ גָּרֵם מוֹתָא לְנַפְשָׁךְ
וְיִתְקַצְּרוּן שְׁנֵי חַיָּךְ לְמִמָת עַד דְּלָא מְטָא זִמְנָךְ לִמְמָת׃

LXX. Interpretes.

Μὴ γίνȣ δίκαιος πολὺ, μηδὲ σοφίζȣ περισσὰ, μή ποτε ἐκπλαγῇς. Μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ, καὶ μὴ γίνȣ σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν ȣ̓ καιρῷ σȣ.

Vulgata.

Noli eſſe juſtus multum: Neque plus ſapias quam neceſſe eſt, ne obſtupeſcas. Ne impie agas multum & noli eſſe ſtultus, ne moriaris in tempore non tuo.

B. Lu-

B. Lutherus.

Sey nicht allzu gerecht, und allzu weiſe, daß du dich nicht verderbeſt. Sey nicht allzu gottloß, und narre nicht, daß du nicht ſterbeſt zur Unzeit.

§. III.

Antequam vero ad rem ipſam accedamus, ut nexum cum antecedentibus & conſequentibus introſpiciamus, operæ pretium erit. In toto quidem libro, qui Coheleth vel Eccleſiaſtes inſcribitur, id agit Salomo, ut conſideratis iis omnibus, quæ ad hanc vitam pertinent, oſtendat, in his rebus ſummum hominis bonum non inveniri, ſed tot tantisque moleſtiis hæc impedita eſſe, ut vera in his animi tranquillitas invenienda non ſit: Optimam igitur ad vitæ tranquillitatem hanc viam eſſe, ut Deum ex toto animo colamus, rebus vero hujus ſeculi, ut ſors tulerit, contenti ſimus. Explorata igitur rerum terrenarum vanitate, tum in iis, quæ ſibi ipſi evenerunt, tum quæ vulgo in vita humana contingunt, regulas, pietatem & animum ſua ſorte contentum inſpirantes inculcat. Hujus generis regulæ inprimis quoque Cap. VII. exhibentur, quod Geieri noſtri analyſin conferentibus pateſcet. Non minus autem v. 16. & 17. hujusmodi regulas ſuppeditari ipſa orationis paræneticæ forma oſtendit. Occaſionem vero ex v. 15. eruendam eſſe, ejus propoſitiones duas duasque exin formatas paræneſes conſideranti non obſcurum erit. Cum vero, quæ antecedunt ab argumento hoc remotiora ſint, ultra v. 15. connexio non videtur eſſe petenda, præſertim cum priora v. 15. verba ex ſtylo Salomonis in hoc libro obſervato novi argumenti exordium contineant. Coh. IV, 7. III, 16. IX, 13.